

BENEFICIS, SEGURETAT I EFECTES ADVERSOS

La població infantil juga un paper important en la transmissió del virus de la grip. La vacunació és una estratègia de prevenció essencial per a la seua protecció directa, ja que els més xicotets tenen més incidència de grip i més risc de complicacions com la pneumònia secundària, l'hospitalització i la mort causada per la grip.

Igualment, la vacunació produïx un impacte indirecte per aconseguir la protecció de les persones del seu entorn, ja que es reduïx el risc de contagi. S'ha demostrat que la vacunació en la infància reduïx les consultes als servicis d'urgència i hospitalitzacions per grip en la població general.

S'estima que la vacunació universal en la infància reduiria la incidència de grip en més d'un 20 % en el total de la població i que la vacunació pot reduir 7 de cada 10 hospitalitzacions degudes a la grip en xiquets.

L'administració intranasal representa un benefici clar per a la vacunació infantil en centres docents. És una administració molt ben acceptada i tolerada tant pels progenitors com pels xiquets i xiquetes, ja que s'evita una punxada a la qual moltes persones tenen por.

L'autorització de qualsevol medicament, incloses les vacunes, es basa en assajos clínics i en l'autorització posterior de les agències reguladores dels medicaments, que en el cas d'esta vacuna és l'EMA (Agència Europea de Medicaments). Hi ha una avaluació de l'eficàcia contínua, informes periòdics d'acord amb la normativa europea, que aporten una gran seguretat en l'ús de la vacuna intranasal i una molt bona relació benefici-risc per a la població objectiu.

La vacuna intranasal es pot administrar en població infantil i adolescent des dels 24 mesos fins als 18 anys i és una vacuna molt segura, com ho demostren els milions de dosis administrades des que es comercialitza.

La vacuna intranasal de la grip és una vacuna de virus vius atenuats i té potencial de transmissió a contactes de persones **immunodeprimides**. Els receptors de la vacuna han d'intentar evitar, en la mesura del que siga possible, el contacte estret amb persones greument immunodeprimides (p. ex., receptors de trasplantaments de medul·la òssia que requerixen aïllament) durant 1-2 setmanes després de la vacunació.

La vacuna intranasal no ha d'administrar-se a xiquets i adolescents amb asma greu o sibilàncies actives, ja que estos individus no han sigut estudiats correctament en els assajos clínics.

Les reaccions adverses més freqüents en els estudis clínics realitzats i arreglades en la fitxa tècnica de la vacuna intranasal són la congestió nasal/rinorrea, disminució de l'apetit, malestar, cefalea, debilitat, miàlgia i pirèxia.

Habitualment, les reaccions adverses que en algun cas poden observar-se després de la vacunació intranasal són, en general, lleus i de curta duració, com ara: nas congestionat i amb mocs, i mal de cap.